



Byli jsme na svatbě naší předsedkyně spolku Věrky :-)

**Školamyšl
na horách**

strana 3

**Práce
dětí**

strana 4

**Co nás
zajímá**

strana 8

**Výběr
střední školy**

strana 14

Rozhovory

strana 22

**Lázně
ducha 2019**

strana 24

**„Pravda a láska musí zvítězit nad lží a nenávistí.“**

1989–2019 • Výročí 30 let od sametové revoluce

Václav Havel

**Vážení a milí přátelé,**

Školamyšl má za sebou zase kus cesty... výhry i prohry, úspěchy i neúspěchy, příchody i odchody, setkání i rozloučení... to všechno byl, je a bude život Školamyšle.

Zkušenost říká, že všechny kopce i údolí se dají zvládnout, když na ně není člověk sám... Když máte na cestu parťáky, tým, který spolupracuje, někoho, o koho se můžete opřít...

Přeji Školamyšli, abychom i nadále drželi při sobě. Jsme rodina :-)

Věrka Váňová Krejčová

Úvodní slovo ředitelky školy



Milí Školamyšlané,

končí úspěšný školní rok 2018/2019. Tu největší výzvu tohoto roku – propojení stávajících a nových dětí - jsme zvládli. Na mě, jako excentrickou osobu, si snad všichni zvykli:-) V budově jsme se zabydleli a jsme na ni pyšní. Pedagogický sbor drží pohromadě, přestože někdo v průběhu roku odešel a k tomu se vyskytl nadprůměrný počet těhotných.

V průběhu roku jsme byli inspirací pro pět návštěv z jiných základních škol, dále pro učitele v rámci konference Nakopněte svoji školu a pro budoucí pedagogy v Učiteli naživo. Všichni byli plni obdivu k naší Školamyšli.

Vzpomeňme si na to, až budeme příští školní rok překonávat další obrovskou výzvu, tentokrát finanční, a společně hledat řešení problémových situací.

Školamyšl za to stojí!

Radka Renzová

ředitelka

A large pink circular graphic containing the white number 2, indicating the second page of the document.

Školamyšl na horách

3

Ubytovali jsme se v chatě Vermi. V pokojích jsme byli většinou po osmi. Pokoje nebyly nic moc, ale když jsme si udělali domácí nepořádek, tak už to šlo. Sněhová nadílka byla bohatá. Mohli jsme stavět iglú, snažili jsme se zacpat sněhem potok, koulovali jsme se, skákali do sněhu. Sněhovými koulemi jsme shazovali rampouchy ze střeš. Někde byl tak hluboký sníh, že jsme do něj zapadali. Říká se, že letos byl nejlepší sníh za dlouhou dobu.

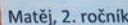
Dost dětí se naučilo jezdit na snowboardu. Na lyžích jsme poprvé jezdili freeride. Dovolovali nám, abychom si vybrali trasu jízdy. Někomu se líbilo, že mohl jezdit na kotvě, někdo zase upřednostňuje lanovku. Líbil se nám nápad Lucky Machové, že nás z lanovky vyfotí.

Na konci pobytu si starší děti připravily pro mladší stezku odvahy. U děsivých stanovišť děti musely odpovědět na otázky. Po cestě čekal na stromě oběšenec postříkaný krví. Kousek od oběsence strašila Samara. Některé děti se bály tak moc, že vznikaly skupiny, které nešlo vystrašit. Nejodvážnější dítě noční hry byl Toník Flaška, protože šel sám. Největší strašpytel byla naše ředitelka Radka.

Jsmo vděční dospělákům, že si na nás udělali čas. Děkujeme Mamutovi (Vojta Andrlé), Petře Sýkorové, Petře Dostálkové, Lucce Machové, Honzovi Gloserovi, Heleně a Honzovi Bucháčovým, Aleši Bečvářovi, Davidovi Edlmanovi, Jardovi Flachovi, který nám vozil lyže, Jirkovi Poláčkovi, Danovi Janatovi, Juli Winklerové a Radce.

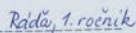
žáci 5. ročníku





Byli jsme v planetáriu. Bylo to
vesmírnou pohádku. Šli jsme
jsem svačili a pak jsme jeli
do Litomyšle.

Olda, 1. ročník



V tomto čísle ŠKOLAMYŠLENÍ děti projevily zájem více se podílet na obsahu časopisu. Dokonce se rozhodly, že by ŠKOLAMYŠLENÍ mělo vycházet pouze jednou ročně v červnu a že by si ho chtěly připravovat samy. Doufáme, že Vás číslo, které právě držíte v ruce, zaujme, ale už teď jsme plni očekávání na číslo v dětské režii v příštím školním roce.

Radka Renzová, ředitelka

LOVÉ

o super. Bylo krásně až hezky. Viděli jsme planety a
e do hvězdárny a pak jsme si koupili suvenýry. Pak



LESNÍ ŠKOLKA NAPÍSEK

V říjnu jsme byli v lesní školce. Byli jsme v lese. Zapálili jsme oheň a u ohně jsme svačili. V lese na procházce jsme objevili stromy, kytky, listy a velkého brouka.

Matteo, 2. ročník



Saša, 1. ročník

Školamyšl a já
Baví mě matematika
a centra. Kamarádi
jsou dobří. Umím
písať Comenia Scripta
těším se na to, až se
naučím vázané písmo.



Dámský klub

Řekni, kde ti muži jsou...

Každá doba s sebou nese své typické problémy. V dnešní době nám tolik nehrozí, že by naši manželé a otcové umírali na zranění utržená v bojích s divokými zvířaty nebo museli odejít na dlouhá léta do války. Přesto je pro současnost typické, že se muži z rodin ztrácejí. Někdy doslovně kvůli vysokému podílu rozvodů a následně neúplných rodin, ale mnohdy spíše psychicky a sociálně.

Psychologové upozorňují na to, že první identifikace každého dítěte probíhá s osobou matky. Malá holčička tak může v této identifikaci pokračovat a postupně dorůstat do dospělé ženy. Malý chlapec ale potřebuje, aby ho někdo z mužů převedl do mužského světa a pomohl mu identifikovat se s muži. Je to choulostivý a nebezpečný proces ohrožený mnoha riziky, proto si většina společnosti vytváří přechodové iniciační rituály, aby chlapcům pomohla.

Pokud v blízkosti chlapce není muž, se kterým by se chlapec mohl identifikovat (kromě otce to může být děda, strýc, učitel, trenér, starší bratr apod.), vytváří si svoji identitu spíše jako protipól matky. Takoví chlapci pak odmítají prožívání, které není považované za dostatečně mužné – smutek, něžnost, vztahovou blízkost, strach.

Steve Biddulph, autor knihy Mužství, výstižně shrnuje otcovskou roli takto: „Jde o to, aby otcové pro své syny nepředstavovali ani arogantní vládce, ani kruté soudce, ani pasivní budižkničemy, ale ani neznámé osoby, které stále nejsou doma a ve své podstatě zůstávají pro syny vzdálené a nepochopitelné.“



Jak tedy být tím správným otcem? Za důležité jsou považovány následující atributy:

- dostatečná vzájemná přítomnost, naplněná smysluplnou činností, poučením, legrací
- prostor pro ryze mužské aktivity
- emoční angažovanost ze strany otce (zájem o syna, otcovský pocit zodpovědnosti, důvěry i zdravé pýchy)
- přiměřená výchova - ze strany otce nesmí chybět důslednost a přísnost, a zároveň ani vědomí, že nejvíc se vychovává vlastním příkladem
- otevřené rozhovory o praktických i hlubších „filozofických“ záležitostech se zvláštním důrazem na sexualitu
- propojenost vztahu otce a syna se vztahem k matce a sestrám
- autentické prožívání tělesné blízkosti, něžnosti a měkkých emocí mezi otcem a synem

Výše popsané samozřejmě představuje ideál, který v každodennosti nebývá snadné naplnit, mimo jiné i pro množství nutné práce otců na sobě samých. Přesto je třeba takový ideál připomínat.

Přejeme otcům, aby oni sami se mohli cítit muži a aby do světa mužnosti mohli převádět i své syny. S takovými muži se pak bude lépe žít i ženám, které budou moci naplno prožívat zase svoji ženskost.

Vlasta Pechancová

rodič / učitel

Uklidíme Česko

Letos 6. dubna jsme se sešli na akci Uklidíme Česko.

Chtěla bych poděkovat všem, kteří v sobotu přišli na Černou horu uklízet Česko, a to Jílkovým, Gloserovým, Benešovým, Edlmanovým, Pechancovým, Jiránkovým, Krejčovým, Sýkorovým, Flachovým a Andrlovým. Speciální pochvala patří všem dětem - letos nás dospělé v účasti suverénně převálcovaly - 23 dětí oproti 8 dospělým (6 maminkám a 2 tatínkům :-). I přes nepříznivou předpověď počasí jsme nakonec nezmokli a společnými silami ulehčili lesu Černá hora kolem staré hospody od 10 plných pytlů odpadků. Závěrečné opékání bylo tečkou za užitečně a příjemně stráveným dopolednem.

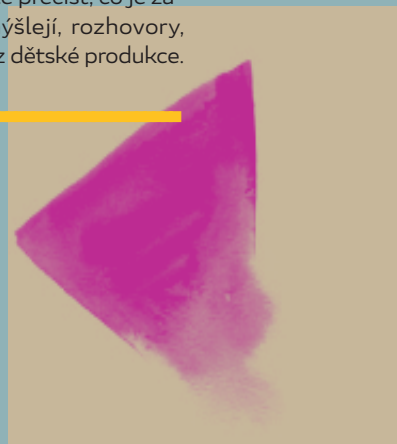
Soňa Bečvářová

rodič



Co nás zajímá⁸

Jak jste se dozvěděli v úvodu Škola-
myšlení, děti se v tomto čísle začaly
více zapojovat do tvorby časopisu.
Měly z toho radost. Na následujících
stránkách si můžete přečíst, co je za-
jímá, o čem přemýšlejí, rozhovory,
zajímavosti a vtipy z dětské produkce.



Nikola Tesla

Nikola Tesla se narodil 10. července 1856 ve Smiljani v Chorvatsku. Jeho otec byl pravoslavný kněz a myslel si, že syn půjde v jeho stopách. Tesla ve svých 21 letech odjel studovat na univerzitu do Štýrského Hradce, kde okamžitě propadl nauce o elektřině a kde také poprvé přišel na myšlenku motoru na střídavý proud. V roce 1880 se přestěhoval do Budapešti, kde získal místo u telegrafní společnosti. Myšlenka motoru na střídavý proud mu nedávala spát. Teslovým největším přáním bylo podívat se do Ameriky a seznámit se s Edisonem, o kterém doufal, že mu pomůže s jeho nápadem. Svoje přání si splnil. Tesla Edisonovi ukázal svůj návrh na motor na střídavý proud. Ten ovšem tento návrh zamítl, protože svou kariéru založil na stejnosměrném proudu. Přesto Teslu zaměstnal, aby mu vylepšil jeho motory a dynama na stejnosměrný proud. Tesla tuto nabídku přijal, ovšem za svou práci nikdy nedostal zaplacení. Z Tesly a Edisona se stali doživotní nepřátelé. Tesla si otevřel svou vlastní laboratoř jen pár bloků od Edisona, kde začal sestavovat motor, který vymyslel už před sedmi lety. Roku 1888 představuje první prototyp a pro své vynálezy získává investora - firmu Westinghouse.

Edison zahájil kampaň, která měla systém vyvíjený Teslou a Westinghousem zdiskreditovat. Vešla ve známost jako válka o proudy. Edison si přál, aby byl střídavý proud úplně zakázán. Proto, aby dokázal, že je střídavý proud nebezpečný, začal pomocí něj veřejně zabíjet zvířata. Roku 1893 Tesla získal zakázku na osvětlení světové výstavy Chicagu, tím vyhrál válku o proudy.

Tesla měl vidinu, ve které viděl oblak nesoucí anděly, jeden z nich postupně nabyl podoby jeho matky. V tu chvíli věděl, že jeho matka právě umřela. Byla to pravda. Tesla byl přesvědčen, že v tu chvíli byli s matkou nalaďeni na stejnou vlnu. Díky tomu ho později napadlo, že by mohl naladit cívku na stejnou vlnu jako své tělo. Poté, co toto uskutečnil, dokázal v ruce roztočit motor nebo rozsvítit šest žárovek. Tehdy se zrodila jeho celoživotní posedlost - bezdrátový přenos energie. Koncem devatenáctého století byl Tesla připraven přenést signál do 80 km vzdáleného Westpointu. Ovšem postihl ho požár, který zničil vše, co v laboratoři měl. Naneštěstí se přesně v té době objevil Itál Marconi se svým vynálezem bezdrátového telegrafu. Marconi ovšem používal 17 Teslových patentů, v podstatě použil Teslův systém a vydával ho za svůj.

Tesla se příliš soustředil na výzkum přenosu energie, místo na výzkum radiové komunikace.

V Coloradu se mu podařilo stvořit umělé blesky a přijmout signál z vesmíru, který zněl 1, 2, 3. Marconi mezitím přenesl přes Atlantik morseovkou písmeno S a získal všechny Teslovy investory.

V roce 1904 americký patentový úřad náhle změnil rozhodnutí a udělil Marconimu patent na rádio, který do té doby patřil Teslově. Marconi dokonce dostal v roce 1909 Nobelovu cenu, což Teslu velmi rozčílilo.

V roce 1915 se švédská vláda se rozhodla Teslovi a Edisonovi udělit společnou Nobelovu cenu za fyziku, to však Tesla odmítl, protože se nechtěl dělit s Edisonem. „Odmítám poskytnout jistým úzkoprsým a nepřejícím jedincům radost ze zmaření mého úsilí. Tito lidé nejsou pro mě ničím víc, než bacily ošklivé nemoci.“

7. ledna 1943 Tesla umírá. Ironií osudu pouze pět měsíců po jeho smrti nejvyšší soud uznává Marconioho patent za neplatný a prohlašuje, že Tesla je vynálezce bezdrátového spojení. Nikola Tesla Nobelovu cenu za fyziku nikdy nezískal.

Zdroje:

<https://youtu.be/Z-pZ2BpV3YA>

https://cs.wikipedia.org/wiki/Nikola_Tesla

Štěpán Hendrych

6. ročník



Harry Potter



Harry Potter, hlavní postava filmů, je chlapec, jenž má na čele vzor blesku. Ten mu zůstal z napadení od lorda Voldemorta, při kterém zahynuli jeho rodiče. Po osiření ho přesunuli k jediným příbuzným, Dursleovým, kde Harry žil dalších deset let bez kouzel. Jenoho dne Harrymu přišel dopis s pozvánkou do Bradavic (školy kouzel). Strýc Vernon však dopis spálil. Harrymu začnou chodit hory dalších dopisů a tak se přestěhují. Nakonec Harryho zachrání poloobr Hagrid, který ho odvede a dostane ho do Bradavic. Cestou s ním taky nakoupí knihy, kotlík, koště Nimbus 2000 a sovu Hedviku.

Bradavice jsou obrovský hrad, kde jsou vyučovány všechny kouzelnické děti magii a dalším předmětům. Harry se zde učil a prožil většinu svých dobrodružství.

Harryho partu kamarádů tvoří několik dětí. Rona Weasleyho potkal Harry ve vlaku do Bradavic a hned se spřátelili. Hermionu Grangerovou potkali také ve vlaku a později se také spřátelili. Ronovi sourozenci Giny, Fred a George jsou ukázáni hned v prvním

filmu. Mezi poslední patří Neville Longbottom a Lenka Láskorádová, kteří byly bráni vážně až ve třetím filmu. Lord Voldemort, pán zla, byl Harryho úhlavním nepřítelem a vrahem jeho rodičů. Voldemort Harryho v posledním díle zabije. Harry se setká s mrtvým Brumbálem a zjistí, že je viteál. Dostane možnost ještě žít, ožije a Voldemorta zničí.

Viteály jsou ve filmu vysvětleny jako předměty, do kterých můžete vložit půlku své duše. Lord Voldemort jich ale měl sedm a jedním z nich byl i Harry. Harry a jeho přátelé zničili všechny viteály. Když Harry zemřel, a pak znovu ožil, byl to Voldemortův konec, jelikož už nezbylo nic, v čem by byla jeho duše.

Jáchym Jílek

7. ročník

10

Historie basketbalu

James Naismith se narodil 6. listopadu 1861 v Almonte a zemřel 28. listopadu 1939 v Laverne. Byl to vysokoškolský pedagog kanadského původu, který je považován a uznáván jako zakladatel basketbalu. Za počátek vzniku současné podoby basketbalu je považován rok 1891, kdy v USA, státě Massachusetts, springfieldské univerzitě, Dr. James Naismith upravil tuto hru pro potřeby studentů. Jeho cílem bylo vytvořit hru s intenzivní sportovní činností během zimní výuky v tělocvičně. Výsledkem byla hra, která podněcovala smysl pro spolupráci, byla snadno naučitelná a bez možnosti tvrdších zákroků. Naismith určil, že se při hře nesmí běhat s míčem v rukách a poměrně lehký míč bude vyhazován do koše horizontálně položeného ve výšce 10 stop. Koše byly se dnem a spolužáci vyndávali míče z košů.

Basketbal, je kolektivní míčový kontaktní sport, ve kterém se dvě družstva o pěti hráčích na hřišti snaží získat co nejvíce bodů vyhazováním míče do obroučky basketbalového koše a zabránit protihráčům, aby body získali. Vítězem utkání je to družstvo, které docílí většího počtu bodů na konci hrací doby. Jedná se o sportovní odvětví, které je náročné nejen po stránce fyzické a psychické, ale i mentální. Rozmanitost činností, kombinací a systémů kladé vysoké nároky na teoretické vědomosti hráčů s důrazem na rychlost reakce a volbou optimálního a nejjednoduššího řešení situace.

Košíková vznikla v roce 1891. A již v roce 1892 v lednu byla otištěna poprvé pravidla „Nové hry“ ve školních novinách „Trianglu“, vydávaných pod přímou patronací ředitele školy dr. Gulicka. Z jejich přesnosti a zaslě-

cenosti jasně vyplývá spoluautorství J. A. Naismitha, který správně odhadl, že zamezení přílišné ostrosti hry lze dosáhnout jedině omezením pohybu hráče s míčem. Stanovil proto první poučku, podle níž nesmí hráč s míčem běhat. Tento požadavek byl v úvodu pravidel formulován tak, že „dostane-li běžící hráč míč, musí učinit čestný pokus o zastavení, nebo musí míč opět odhodit.“ Hned se však k tomu dodává, že není dovoleno hrát pěšty.

Americká NBA je nejprestižnější basketbalovou ligou světa. Vznikla v roce 1949, nejúspěšnějšími kluby její historie jsou Boston Celtics, Los Angeles Lakers a Chicago Bulls. V současnosti hraje v NBA 30 týmů rozdělených do dvou konferencí, které se nazývají Western (Západní) a Eastern (Východní). Po skončení základní části postoupí nejlepších 8 týmů z každé konference do play-off. Z každého kola v play-off postupuje tým, který dosáhl 4 vítězství. Play-off má celkem 3 kola, z nichž postoupí do finále ten nejlepší tým z každé konference.

Matěj Ryšavý

7. ročník



Historický vývor pravidel basketbalu



Pravidla basketbalu

11

Elon Musk



Zdroje:
<https://www.google.com/>
https://cs.wikipedia.org/wiki/Elon_Musk

Filip Králíček

6. ročník

Elon Musk se narodil 28. června 1971 v Jihoafrické republice. Je podnikatelem, vynálezcem, inženýrem a filantropem, který má jihoafrické, kanadské a americké občanství. Musk tvrdí, že je velká šance na existenci jednoduchého života na ostatních planetách avšak otázkou je, zda existuje inteligentní život ve známém vesmíru. Musk často hovoří o potenciálním nebezpečí umělé inteligence. Označuje ji za nejvážnější hrozbu pro přežití lidské rasy. Myslí si, že by měla existovat nějaká regulační ochrana proti umělé inteligenci. Space Exploration Technologies Corporation, více známá jako SpaceX, je americkou technologickou společností působící v aero kosmickém průmyslu. Elon Musk ji v roce 2000 založil z peněz, které vydělal na prodeji svého podílu v systému PayPal. Společnost SpaceX vyvinula raketové nosiče Falcon 1, Falcon 9, těžkou nosnou raketu Falcon Heavy a kosmickou loď Dragon. Firma začala s komerčním vypouštěním telekomunikačních družic. Dále vyvíjí druhou generaci lodi Dragon, Dragon 2. Ashlee Vance napsal o Elonu Muskovi knihu.



12



Caterpillar

Caterpillar Inc. je americká společnost, jejíž sídlo je ve městě Peoria ve státě Illinois. Tato společnost je často označována zkratkou CAT. Firma byla založena v roce 1925 a zabývá se těžkým strojírenstvím, zejména výrobou zemních strojů (buldozery, bagry) a strojů pro těžební průmysl. Významná je také výroba diesellových a plynových motorů a plynových turbín pro různé použití. Caterpillar je firma, která nedělá jenom stavitelské stroje, ale také oblečení nebo zemědělské stroje a taky vlaky nebo motory. Nejvíce strojů se vyrábí v Americe. Výrobu chtějí přesunout do celého světa jako například do Číny, Japon-



ska nebo do Ruska. Všechna hydraulika (olej do pístů, které zvedá rameno) i olej v motoru a v převodovce jsou používány tak, aby co nejméně škodily přírodě. Firma Caterpillar nabízí majitelům skládek a sběrných dvorů, že jejich starý stroj nahradí svým novým bagrem.

Zdroje:
[wikipedie https://cs.wikipedia.org/wiki/Caterpillar](https://cs.wikipedia.org/wiki/Caterpillar)

Tom Dostálek

7. ročník

Truhlář

Truhlář (stolař) je řemeslník, který vyrábí a opravuje dřevěný nábytek, dřevěné části staveb (okna, dveře), případně i jiné užitékové předměty ze dřeva.

Materiály pro truhlářskou dílnu

Rostlé dřevo (masiv) - pracuje s ním tradiční truhlářina. Často se jedná o tvrdé dřevo (buk, dub). Dnes se tento způsob používá u replik starého nábytku, protože je nákladný a nábytek z tvrdého dřeva je těžký. Zato se obnovuje výroba masivního nábytku z měkkého dřeva (borovice, modřín, smrk).

Z nových hmot - na trhu je nepřehledný výběr laminátových desek a kování. Výrobky jsou levnější a lehčí, ale také méně kvalitní.

Na rozdíl od příbuzného tesařství pracuje truhlář s prkny a hranoly, případně s dýhami. Dřevo ke své práci získává na pile. Typické pracovní úkony jsou řezání, hoblování a broušení, dlabání čepů a čepování, klížení a lepení, dýhování a lakování. V moderní době k tomu přistupuje ohýbání, frézování a další nové techniky.

Nářadí, nástroje a zařízení pro ruční opracování:

- hoblice či ponk - truhlářský pracovní stůl
- různé druhy dlát
- úderové nástroje (kladivo, palice, palička)
- pily - ocaska, čepovka, rámová pila, svlakovka, děrovka, vykružovačka,
- hoblíky - uběrák, hladík, klopkář, římsovník, drážkovník, vlašťovka atd., také elektrický hoblík
- nebozez, vrták, svidřík, vrtačka
- smrkový papír
- různé druhy ručních brusek (pásové, excentrická) + brusné kotouče



- truhlářské svěrky a jiná stahovací zařízení
- k řezání - kotoučová pila, formátovací pila, pásová pila
- k rovinnému frézování (hoblování) - srovnávací frézka, tloušťkovací frézka, čtyřstranná frézka
- k tvarovému a konstrukčnímu frézování - svislá spodní frézka, svislá horní frézka, soustruh, dlabáčka
- k broušení - pásová bruska, válcová bruska, čelní kotoučová/bubnová bruska
- k vrtání - sloupová vrtačka
- specifické stroje - olepovačka hran, kolíkovací vrtačka, lamelovačka...

Nábytkový truhlář vyrábí dřevěný nábytek, v moderní době často doplněný umělými hmotami. Při živnostenské výrobě na zakázku zpracovává prkna, desky, hranoly a vyrábí samostatně celé kusy.

Stavební truhlář - se soustředí na dřevěné součásti staveb - vyrábí okna, dveře, schodiště, podlahy, obklady stěn a stropů, někdy i méně náročné tesařské konstrukce

Umělecký truhlář - opravuje či restaurová historický nábytek a vyrábí jeho replik. Toto umělecké řemeslo hraničí či se překrývá s restaurátorstvím. Způsobnost k této práci dosvědčuje samostatná licence Ministerstva kultury České republiky.

Zdroje:

<https://cs.wikipedia.org/wiki/Truhlář>
<https://www.google.com/>

Petr Loder

8. ročník

Výběr střední školy

14

Zaujala mě Střední škola, základní škola a mateřská škola pro zdravotně znevýhodněné, Brno, Kamenomlýnská 2. Škola je určena především pro zdravotně handicapované z celé České republiky. Od malička se zajímám o lidi s různým znevýhodněním. Můj nejoblíbenější film je Nedotknutelní. V budoucnu bych se ráda o někoho znevýhodněného starala.

Škola má čtyřleté maturitní obory:

Masér sportovní a rekondiční připravuje žáky pro vykonávání masérské péče ve všech typech sportovních zařízení, v rekondičních zařízeních fitness a wellness provozech, v ústavech sociální péče a v lázních.

Obchodní akademie připravuje žáky zejména v povoláních zaměřených na výkon v ekonomických odvětvích.

Sociální činnost připravuje žáky pro činnosti spojené s poskytováním sociálních služeb a sociální pomoci. Žáci najdou uplatnění jako pracovníci sociálních služeb v různých ambulantních nebo pobytových zařízeních a v terénních službách při poskytování sociální pomoci dětem i dospělým. Ve škole můžeme studovat i obory tříleté, zakončené závěrečnou zkouškou s výučním listem:

Rekondiční a sportovní masér připravuje žáky k výkonu masérské profese, prováděné zejména ve všech typech ústavů sociální péče, domovů pro seniory a zařízeních zabývajících se sportovní a rekondiční problematikou. Součástí výuky jsou praktická cvičení, probíhající ve vybraných zařízeních, hlavně v ústavech sociální péče a domovech pro seniory. Celé studium je zaměřeno hlavně na získání praktických dovedností, důležitých pro výkon masérského povolání.



Pečovatelské služby - absolvent se může pracovně uplatnit v ambulantních nebo pobytových zdravotnických a sociálních zařízeních a v terénních službách. Má předpoklady pro samostatné poskytování služeb soukromým osobám při zajišťování péče o domácnost a děti.

Vanesa Renzová

8. ročník

Zdroje

<https://www.kamenomlynska.cz/>

<https://www.google.com/>

Školamyšl v Květné Zahradě

Květná Zahrada je organizací zaměřenou na pomoc a podporu ohrožených a rizikových dětí a jejich rodin a mladých lidí, kteří jsou po dosažení zletilosti v obtížné životní situaci – bez přístřeší, potřebné pomoci a podpory. Dům na půli cesty Květná pomáhá těmto mladým lidem naučit se žít samostatně, najít si postupně bydlení, práci, navázat osobní a sociální vztahy a vazby a stát se součástí přirozeného místního společenství. Poskytované sociální služby zachovávají a rozvíjejí důstojný život, jsou zaměřeny na podporu samostatnosti, nezávislosti a soběstačnosti. Květná Zahrada je také zřizovatelem Střediska výchovné péče Svitavská ALFA. Jedná se o školské poradenské zařízení, které poskytuje preventivně výchovnou péči dětem a mladistvým od 3 do 18 let. Péče je poskytována ambulantní, terénní a celodenní formou na území celého okresu Svitavy, s detašovanými pracovišti v Poličce, Moravské Třebové, Jevíčku, Litomyšli a ve Svitavách.

Od roku 2009 se Květná Zahrada věnuje také sociálnímu podnikání, které je zaměřeno zejména na zaměstnávání sociálně rizikových a ohrožených mladých lidí.

Jako další aktivity zajišťuje Květná Zahrada ještě vzdělávací, přednáškové a osvětové činnosti. Jsou příznivci

a přesvědčení propagátoři spolupráce neziskového sektoru, samosprávy, podnikatelských subjektů a široké veřejnosti.

Děti ze Školamyšle jezdí do Květné Zahrady nejenom pomáhat s prací na farmě. Snažíme se tímto způsobem podpořit rozvoj dobrovolnictví. Věříme, že dobrovolnictví prohlubuje ve společnosti pocit sounáležitosti, rozvíjí občanskou společnost a vede k zodpovědnosti za svět kolem nás. A podle sociologických studií s vírou v jednotu sebe se světem, který nás obklopuje, tzv. „oneness“, úměrně roste i pocit spokojenosti člověka se životem. I když tedy víme, že dobrovolnictví vlastně prospívá hlavně jedinci samotnému, není jednoduché v duchu tohoto principu měnit životy dospělých. Můžeme ale začít u dětí a věřit, že se dobrovolnictví stane součástí jejich životních hodnot.

Ve školním roce 2018/2019 odpracovaly děti z 5.–8. ročníku Školamyšle více než 800 dobrovolnických ho-

din v Květné, na Charity shopu, na Lázních ducha, při akci Uklidíme Česko, v Seniorcentru a v křesťanských sborech.

Děkujeme zakladatelům a pracovníkům Květné Zahrady, předně Ferdinandu Raditschovi, za životní inspiraci.

Radka Renzová

ředitelka



Ohlédnutí za Velikonocemi

Velikonoce jsou krásné svátky, na které se každý rok těší spousta dětí i dospělých. O čem jsou ale Velikonoce doopravdy?

Velikonoce jsou nejdůležitějším křesťanským svátkem, kdy se oslavuje zmrtvýchvstání Ježíše Krista a konec čtyřicetidenního půstu. Mezi ne-křesťanské tradice patří třeba oblíbená pomlázka (jen u určité skupiny lidí), malování vajíček a řehtačky. Tyto tradice ale mizí každým rokem čím dál víc. V dnešní moderní době je opravdu těžké najít rodiče, který by své děti naváděl k tradicím jako je pletení pomlázky, vajíčka zdobena voskem, chození do kostela, koledování nebo vůbec slavení Velikonoc. Tyto svátky má také hodně lidí tendenci komolit. Velikonoce nejsou třeba o hromadách cukroví bez omlazení pomlázkou.

I přesto, jak krásné jsou tyto svátky, tak brzo pomalu vymizí, jestli tomu nezabráníme. Zkusme tedy dodržovat tradice, zajdeme si alespoň jednou o postní době do kostela, udělejme pár tradičních vajíček bez samolepek a užijme si tyto krásné křesťanské svátky.

Jáchym Jílek

7. ročník



Víkend u Renzů

Celý víkend začal v pátek zvláštní výukou. Kíťa a Natka měly umývání nádobí s Pavlou Sobotkovou. Ve srandě jsme se bránily, že to neumíme, že to za nás dělá myčka. Pavla nás to učila.

Kíťa, Natka, Tonička a Áďa přijeli k Renzům. Na Andu jsme musely čekat. Měla generálku s tanečkem. Mezitím jsme si pouštěly písničky do repráků a jely jsme bomby. Když se doma objevili Kítiny rodiče, zděsily jsme se, že nám překopou plány. Nechali nás chvíli v obavách, ale nakonec odešli na svou párty. Mohli jsme si užívat. Supééér!

K večeri jsme si udělaly vafle s čokoládou. Tančily jsme, natáčely videa, vyráběly slizy. V noci se projevil Natčin pěvecký talent zpívala ze spaní a skákala po posteli.

Dopoledne jsme hrály ligreto. Vypadalo to, že každá máme jiná pravidla, ale o to byla hra zajímavější. Nevyšel nám plán s bowlingem. Dali jsme si kebab a jezdily jsme na hoverboardu. Vlastně celý víkend jsme byly dost rozjeté. Abychom se do svých domovů vrátily v použitelném stavu, uklidnily jsme se rychlobruslením v televizi. U koho budeme příště?

Anda, Kíťa, Natka, Áďa, Tonička

5.–8. ročník



Balada o bojovnici havrana

Narodí se malé dítě
Černé vlasy havraní
Radosti té zří maličko
Naději však neztrácí
Bojovati proti otci
Bude dlouho statečně
Avšak jednou skončit musí
Nikdo neví kdy a kde...

18

Čekala jsem se svým bratrem v kobce. Byla to pouze malá čtvercová místnost bez oken, pouze pode dveřmi prosvítalo lehké světlo ohně. Otec nás sem opět zavřel. Můj otec. To je krutovládce na hradě Mirvuk. Vyvraždil tisíce bytostí jenom proto, aby získal své území. V tu dobu jsme byli s bráškou malí. To ještě žila má matka. Vše bylo lepší. To bylo ještě předtím, než ji zabil. A toto je můj otec: černokněžník, krutovládce, zabiják a mučitel miliónů tvorů. Seznamte se s Grundybaldem VIII. Většina bytostí mu říká „můj pane“ a ti bližší „pane“. Ale teď abychom se vrátili k stávající situaci. Jsme s bráškou Pietrem uvězněni v kobce. A předpokládám, že si tu ještě nějakou dobu pobudeme. Proč jsme tady? No, vrátili jsme se pozdě z lovecké výpravy a nepřinesli žádnou kořist. Otec si tedy usmyslel, že pomáháme rebelům. Rebelové jsou odpůrcí skupina mého otce. Oproti jeho armádě nejsou zřejmě moc početní, ovšem pořád přežívají. Otec už zničil mnoho jejich sídel a zabil mnoho jejich příznivců. Ale stejně tam pořád někde jsou. Vždycky si najdou skulinku, jak utéci a potom, později, si najdou cestu, jak otci a jeho stoupencům znepříjemnit život. A to je dobře. Aspoň otec ví, že neovládá všechny.

Zavrzaly dveře. Podívala jsem se tím směrem a viděla jednoho ze stráží, jak jde přímo ke mně. Odpoutal mi ruce od stěny, ale nechal je svázané těžkými černými řetězy, nechal mi kovový obojek na krku i s řetězem, který chytl a vlácel mě ven z kobky. Brášky se ujal druhý. V tuhle chvíli jsem i já, Asha Elizabeth Mallumo, začínala mít strach. Dosmýkali nás do hlavního sálu a donutili kleknout si před tou zrůdou, která se nazývá mým otcem. Otec promluvil: „Jsem z vás velmi zklamaný. Doufal jsem, že když už jste na lovu tak dlouho, že mi přinesete aspoň hlavu Sika (pozn. přezdívkou pro vůdce rebelů). Ale ne, jste sice mé děti pokrevně, ale uměním a povahou zřejmě ne. Zato vás stihne trest. A váš trest zní...“ Na jednu se zřítíla východní stěna. Velké těžké kameny se rozlétly po celém hlavním sále a my tak mohli zahlédnout jedno z vojsk povstalců. S blyštivými meči v rukou se ladně rozeběhli vpřed. A ti v zadních řadách měli natažené luky, se kterými stříleli na otcovy stoupence. Všimla jsem si, že bráška je v bezvědomí, když tu jsem na kůži krku pocítila chladné ostří čepele...
To be continued...

Napsal: **Shadow**
druhý stupeň



Člověče, nezlob se

19

Hra má svůj původ v prastaré indické hře Pačísí, známé již v 7. století. Do Evropy přivezli hru na konci 19. století Angličané a to přímo z Indie, která tehdy byla jejich koloniálním panstvím. Patentována a na trh uvedena pak byla pod názvem Ludo v roce 1896.

Úspěch a rozšíření nejen v Evropě, ale též ve Spojených státech amerických přinesl hře až německý obchodník Josef Friedrich Schmidt, který hru krátce před první světovou válkou vydal pod názvem "Člověče, nezlob se".

zdroj: wikipedia.org

S Robinem jsme dělali průzkum, kdo hrál někdy Člověče, nezlob se a kdo to hrál tento rok:

- 3 z 8 učitelů hráli ČNS tento rok.
- Žádný žák šestého a sedmého ročníku nehrál tento rok ČNS.
- 8 z 8 učitelů již někdy hráli ČNS.
- Všichni žáci šestého a sedmého ročníku již někdy hráli ČNS.

Jan Oharek

7. ročník

Robin Hrazdira

6. ročník



Triády

V dubnu jsme na druhém stupni měli triády novým způsobem. Následně se učitelé i žáci podíleli na reflexi.

Žáci na triády mohli jít sami nebo ve dvojici se spolužákem. Na triády jsme si měli připravit podklady do předmětů na základě kritérií. Na triádách jsme se o kritériích bavili. Učitelé se nás ptali, co si myslíme, že nám jde a co bychom měli ještě zdokonalit. Pokud se nám triáda nepovedla, měli jsme možnost si ji nahradit ještě jednou. Myslím si, že se všem triády povedly.

Matěj Oharek

5. ročník

Začala bych tím, že si myslím, že jsou triády důležité. Myslím si, že ve škole musí být přísnost. Alespoň v naší škole, když tady máme takovou volnost. Jen se mi nelíbí, že každý učitel má triády jinak nastavené. Je to jejich věc a já se s tím možná někdy naučím smířit. Ale moc jsem nevěděla, co od toho čekat, když tam přijdu a každý učitel to bere jinak.

Myslím si, že jsem se na triády připravovala. Podle mě s tím ale někteří učitelé nebyli spokojení. Alespoň to tak cítím. Někteří učitelé ani nechtěli ukázat vše, co jsme měli připravené. A taky musím přiznat, že na jeden předmět jsem se nepřipravila. Musedla jsem si ho opravit. Změnila bych, aby se chodilo na triády po jednom a bez cizích rodičů. Podle mě by triáda měla vypadat tak, že tam přijdeš, ukážeš, co sis připravila, řekla, co ti jde, nejde a co si nejvíc pamatuješ. Jinak si myslím, že se triády povedly a jsou důležité.

Kristina Renzová

8. ročník



Protiplastová reklama

Anti-Plastic commercial

Žáci ŠKOLAMYŠLE natočili proti-plastovou reklamu. Rozdělili jsme se do skupin herců, režisérů a techniků. Herci si rozdělili role. Skupina neandrtalců se doslova válela v plastech, které jsme přinesli z domova. Dělal velký hluk a nepořádek. Skupina moderních lidí měla látkové tašky a dávala neandrtalcům najevo opovržení. Při natáčení jsme si užili spoustu zábavy. Reklamu máme v plánu vypustit do éteru 24.4. jako oslavu Dne Země.

žáci 5. ročníku

On Wednesday 10th April we made our own anti-plastic commercial. We decided to make it on our school backyard. The commercial was about wasting plastic and now we should stop that. We had a big group of "Plastic people" who were acting like natives. They were wearing clothes from plastic bags and were "swimming" in a big pile of plastic. Then, there was a small group of "non-plastic people" who would walk around, see them and be disgusted by them. The point of our commercial was to tell people to stop wasting plastic. In my opinion it ended up good and I am happy I was a part of it.

Jáchym Jílek

7. ročník

10th April, on the Školamyšl's yard, the kids were recording a short film about the plastic time. The kids are from the fifth to eighth classes. They did that because of the plastic time, the new generation wanna end it. In my opinion it is good to think about the nature, animals and our lives.

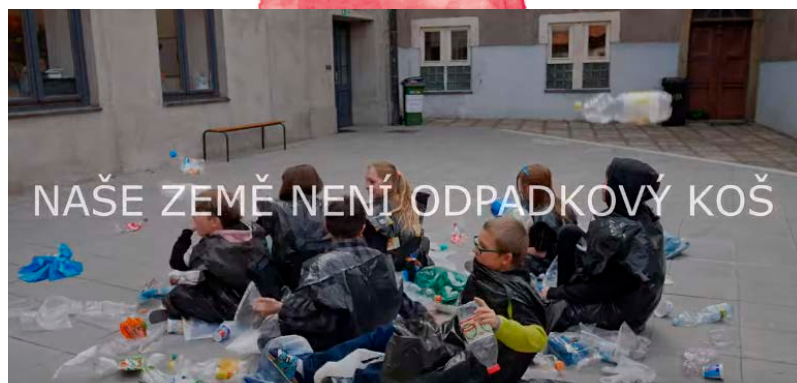
Adam Brůtýo

6. ročník

On Wednesday 10th April, some people decided to film a commercial. There were two groups. The first were "plastic people", the second group were "anti-plastic people". The story is not so interesting, I am going to skip it. There were other groups too, but they were directors and technical guys. All these people were from Školamyšl, so it was filmed in the backyard of the school. All this work was because of the huge amount of plastic on Earth. I think that it was great.

Lenka Šafrová

7. ročník



Rozhovory

22



Rozhodly jsme se, že se na základě zadání v hodině informatiky zeptáme rodičů a učitelů na pár otázek. Na rozhovor nám kývla z rodičů Jarka Herbrichová, Ivona Lašková, Dana Kopecská a Radka Renzová. Z učitelů to byla Juliana Winklerová, Míša Králová, Pavla Sobotková a znovu Radka.

Lenka Šafrová

7. ročník

Natálie Kučerová

6. ročník

Rozhovory s rodiči

Proč jste dala své dítě do Školamyšle?

Radka: Je pro mě důležité, aby se děti vzdělávaly v respektujícím prostředí bohatém na rozvoj sociálních a emočních dovedností.

Ivona: Protože mi nevyhovuje současný způsob výuky ve státních školách.

Jarka: Protože je to nejlepší škola v okrese.

Dana: Protože jsme chtěli navázat na stejný styl výuky jako v Lačnově, šli jsme s Radkou.

Jste spokojen/a s tím, jak se zde učí, nebo jak to zde funguje?

Radka: Velmi. Jsem nadšená.

Ivona: Ano.

Jarka: Ano.

Dana: Ano, děti jsou vedeny k samostatnosti a zodpovědnosti, učí se mít svůj vlastní názor.

Jak Vaše dítě zvládá změnu školy / spolužáků?

Radka: Myslím si, že docela dobře. Čas adaptace trval asi jenom dva měsíce. Teď už jsou tady holky rády.

Ivona: Myslím, že moje dcera přijímá rozšíření kolektivu pozitivně.

Jarka: Začátky jsou těžší, ale zvládá to dobře.

Dana: Adaptace proběhla dobře.

Jak Vaše okolí a rodina přijímá fakt, že Vaše dítě chodí do alternativní školy?

Radka: Zpočátku se divili, že holky dojíždějí dvacet kilometrů, ale podařilo se nám širší rodinu přesvědčit, že to má smysl.

Ivona: Myslím, že dobře.

Jarka: Většina známých jí to závidí a přejí jí to, ale někteří mají pocit, že se tady nic nenaučí.

Dana: Musíme si tuto školu obhajovat u těch, kteří o ní nic nevědí.

Zvažujete, že Vaše dítě přihlásíte do jiné školy?

Radka: V žádném případě.

Ivona: Ne.

Jarka: Ne.

Dana: Ne.

Lenka Šafrová

Rozhovory s učitelkami

Proč jste přišel/a do Školamyšle?

Juliana: Byla to pro mě výzva, kterou jsem chtěla zkusit.

Radka: Do Školamyšle jsem přišla, protože ve Svitavách se mi nepodařilo naplnit svou představu základní školy. Školamyšl je báječná škola a zrovna hledali ředitele.

Pavla: Líbí se mi filozofie této školy.

Miša: (zasměje se) To je docela složitá otázka - osud mi to tak nachystal.

Jak dlouho se pohybujete v oblasti školství?

Juliana: Zhruba dva roky.

Radka: Dvacet let.

Pavla: Devátým rokem.

Miša: Tak 7 let.

Co Vás vedlo k práci učitele?

Juliana: (usměje se) Angličtina. Měla jsem ráda angličtinu, chtěla jsem ji učit.

Radka: (usměje se) Já jsem školu jako dítě nesnášela. Až potom jsem zjistila, že mě zajímá práce s dětskou individualitou. Baví mě, že každé dítě je jiné.

Pavla: (zasměje se) Velká touha, baví mě práce s dětmi.

Miša: Chtěla jsem učit už od dětství.

Jak jste spokojená s dětmi, které učíte?

Juliana: (zasměje se) S dětmi jsem moc spokojená, mám vždycky plné ruce práce. Je s nimi legrace.

Radka: Žáci, které učím, jsou zvědaví a kreativní. Líbí se mi, když o tématech přemýšlejí, což se ve Školamyšli děje stále.

Pavla: (usměje se) Velice spokojená.

Miša: Samozřejmě, že úplně maximálně nejví!

Bylo stát se učitelem Vaším snem i v dětství?

Juliana: Ano. Kromě toho jsem ale chtěla být i spousta jiných věcí, třeba návrhářka, spisovatelka, popelářka a mnoho dalších.

Radka: Ne. Ne, školu jsem neměla ráda. Na českou komunistickou školu jsem byla až moc zvláštní dítě.

Pavla: Ano. No, už v šesti letech jsem učila panenky násobilkou... Zaznamenávala jsem si jejich znalosti.

Miša: Jasně!

Natálka Kučerová

Lázně ducha 2019

Už v minulém roce jsme na Lázních ducha otevřeli naši novou školu v ul. Boženy Němcové. Po pravdě, ukazovali jsme prázdné prostory, stavební nepořádek a hlavně naše plány. Pamatuji si na komentáře zvědavců, které Jirka Šafr provázel na staveništi. Tohle nemůžete do září stihnout. Jste blázní! My všichni víme, že blázní jsme a také to, že jsme všechno stihli. Proto jsme mohli na letošních Lázních ukázat naši školu v plné parádě. Opět jsme měli restauraci vedenou zkušenou provozní Petrou, prodávali jsme párky v rohlíku (prodej se vyšplhal na neuvěřitelných 400 ks), popcorn, vafle a dokonce i kotlíkovou polévku z obřího kotlíku od Vojty. Mimochodem, tak velký kotlík jsem ještě neviděl a nevěřil, že tolik polévky se prodá. Jirka s Radkou provázeli po škole a vysvětlovali náš způsob výuky ve Školamyšli. Skvělá reklama pro školu a akce, která pro nás má velkou cenu. Díky všem, kteří se podíleli na organizaci i práci.

Leoš Tupec

rodič

Napsali o Lázních

Milí rodiče, chtěla bych touto cestou hluboce smeknout před schopnostmi a dovednostmi Petry Benešové...

Formát, v němž Petra dokáže naprojektovat, připravit, zorganizovat a ve spolupráci s námi ostatními zrealizovat akci jako jsou např. Lázně ducha je obdivuhodný...

Je skvělé, že nám v součtu vše tak „klaplo“ včetně počasí :-).

Věrka Krejčová

Zdravím rodiče i učitele. Chci se hlavně podělit o pocit, když vidíte při prohlídkách školy Školamyšlata z 1. stupně, jak bez mrknutí oka vysvětlují skupinám 20 - 40 neznámých lidí, jak fungují centra, hodnotící kruhy a jakou v tom má kdo roli. Samostatně a věcně správně :-). Úžasné.

Jirka Šafr

rodič



25



Seniorcentrum

Navštěvujeme Seniorcentrum. Líbí se nám, jak moc se senioři zajímali o japonštinu, když se Akira představil japonsky. Těší nás, Mikiho a Matěje, že projevují zájem o naše písně hrané na kytaru. Překvapuje nás, jak jsou otevření a jak hodně si chtějí povídat. Byli rádi, že jsme jim pomohli vyrábět velikonoční dekorace. Domluvili jsme se na pravidelných setkáních.

žáci 5. ročníku



Vtipy

27

„Pepíčku, skloňuj slovo chléb.“ „Kdo, co? - Chléb.“ „S kým, s čím? - Se salámem.“ „Komu, čemu? - Mně.“

Oznamuje tatínek rodině: „Rodino, těšte se, letos o dovolené poletíme k moři... Proč brečíš, Pepíčku?“ „Já s vámi nemůžu, já ještě neumím létat.“

Paní učitelka se ptá dětí, co dostaly o Vánocích pod stromeček. Vyvolá Pepíčka. Pepíček: „Já jsem dostal PSP.“ Učitelka: „To je ta nová hra, že?“ Pepíček: „Ne to jsou ponožky, slipy a punčocháče.“

Adéla Němcová a Anežka Kožená

7. ročník

P	E	N	Z	I	O	N	A	R	A	V	A	P	
O	A	O	I	S	E	K	E	R	A	E	S	A	
L	K	S	N	T	I	M	A	N	Y	D	T	N	
K	O	Í	T	R	A	K	T	O	R	O	A	O	
O	L	T	E	I	O	M	A	A	S	U	Ř	R	
P	O	K	R	E	S	S	L	L	L	C	Í	A	
A	T	A	L	O	P	A	T	A	H	Í	K	M	
N	O	T	O	M	A	N	U	R	D	O	Ř	A	
Á	Č	P	K	O	S	T	K	A	A	U	T	E	
K	F	L	A	S	T	R	A	K	A	V	O	Y	
H	K	O	T	V	A	O	N	V	E	H	A	L	
C	H	A	R	A	R	A	B	O	V	É	P	E	S

Arabové	Otoman
Dalmatin	Panák
Dynamit	Panorama
Flastr	Pasti
Kalhoty	Penzion
Kolotoč	Poklop
Kopaná	Radar
Kostka	Rarach
Kotva	Sekera
Lahev	Stařík
Lopata	Straka
Loudal	Talíř
Nosítka	Traktor
Okres	Tukan
Opava	Varan
Ostrava	Vedoucí

Dva chlápky spláchla lavina pod horský sráz. Najednou jeden uvidí, jak se k nim blíží obrovský záchranářský pes. Bernardýn se soudkem. A tak říká tomu druhému: „Hele, nejlepší přítel člověka!“ a ten druhý na to: „No jo, ...!“ viz tajenka

Jan Havlíček, osmisměrky@seznam.cz





Andělka Krejčová, 8. ročník – Strom v šachovnici



ŠKOLAMYŠLENÍ

Základní škola ŠKOLAMYŠL, Hrnčířská 272, Litomyšl

místo působení: Boženy Němcové 150, Litomyšl
Ředitel školy: Mgr. Radoslava Renzová, DiS.
tel: 774 500 580, e-mail: radka.renzova@skolamysl.cz
Zástupce ředitele školy: Mgr. Daniel Janata
e-mail: daniel.janata@skolamysl.cz
Bankovní spojení: KB LITOMYŠL, č.ú.: 115-4022960297/0100



www.skolamysl.cz

Rodičovský spolek Školamyšl (zřizovatel školy) je nezisková organizace. Na podpoře vzdělávání dětí se podílíme asistencemi ve výuce, údržbou, malováním tříd, úklidem... a také tím, že hradíme veškerý provoz školy, od nájmu, přes vybavení nábytkem až po školní pomůcky. Je-li vám školamyšlská iniciativa sympatická, podpořte nás. Uvítáme věcné i finanční dary. Kontaktujte předsedkyni spolku Věru Krejčovou vera.krejцова@skolamysl.cz.

Moc děkujeme za jakoukoliv pomoc!

Bankovní spojení: KB LITOMYŠL, č.ú.: 107-7612350257/0100

Chcete
nám
pomoci?

Informace o přijímání dětí do všech ročníků:

Mgr. Radoslava Renzová, DiS., 774 500 580

E-mail: skola@skolamysl.cz

skolamysl.edupage.org

www.skolamysl.cz

šk^olamyšl

made in litomyšl

Školamyšlení – Časopis pro přátele školy, rodiče a děti. Vychází 2x ročně. Velké díky všem dětem, které přispěly články. Redakční rada: Radka Renzová a Leoš Tupec. Fotografie byly pořízeny rodiči, dětmi nebo učiteli při různých akcích školy. Všechny články jsou volně šiřitelné. Jazyková korektura: Soňa a Aleš Bečvářovi. Tisk: Tiskárna H.R.G. Litomyšl. Grafická úprava: Pavel Šmerda. Náklad 200 výtisků. Cena dobrovolná :-)